

Hâlâ

“MÜSLÜMANLAR” dergisinin çocuk ilâvesidir.

Sayı
12
2019

KISSADAN HİSSE ALMAK

Selâmün Aleyküm Arkadaşlar!

Bizim dinimiz çok güzel bir din, tek hak din. İslâm dini insanın iyiliğini düşünüyor. İnsana İslâm'ın güzelliklerini anlatmak, kavratmak için birbirinden farklı yöntemler kullanıyor. Çünkü anlaşılmayan sevilmmez, sevilmeyene de gönülden bağlanılmaz.

Çok ilginçtir ki, Kur'ân-ı Kerim insanları düşünmeye sevk etmek için farklı örnekler vermiş. Hiç düşündünüz mü, meselâ, Kur'ân örümceği bize neden örnek olarak veriyor? Ya da sivrisinek örneğine ne dersiniz? Hadi biraz daha büyütelim, fil olsun... Hepimizin ezbere bildiği Fil suresinde anlatılan fil kıssası nedir?

Ayrıca Allah, yine bizleri düşündürmek için peygamberlerin hayatlarından ilginç sahneler aktarıyor. Hazreti Âdem ile şeytan arasında yaşananlar... İnsanın gaflete düşmesi, verdiği sözü unutmasının acı meyveleri...

Hazreti Nuh'un gemisi ve gemiye binenler ile binemeyenler... Kurtuluş gemisine binmek birisinin oğlu veya eşi bulunmakla, güçlü olmakla ya da çok akıllı olmakla alâkalı değilmiş meğer...

Hazreti Yusuf'un kuyuya atılması... Kuyudan kurtulması... Hapse atılması... Hapisten çıkıp Mısır'a yönetici olması... Hikâye gibi bir hayat... Film gibi bir serencam... Ama ibretlerle dolu gerçekten yaşanan şeyler bunlar! Hasedin insanı düşürdüğü zavallı durumu, Allah'a bağlılığın yaratacağı olağanüstü hâlleri, doğru ve dürüst olmanın insana kazandıracaklarını görüyoruz bu kıssayı izleyince, dinleyince...

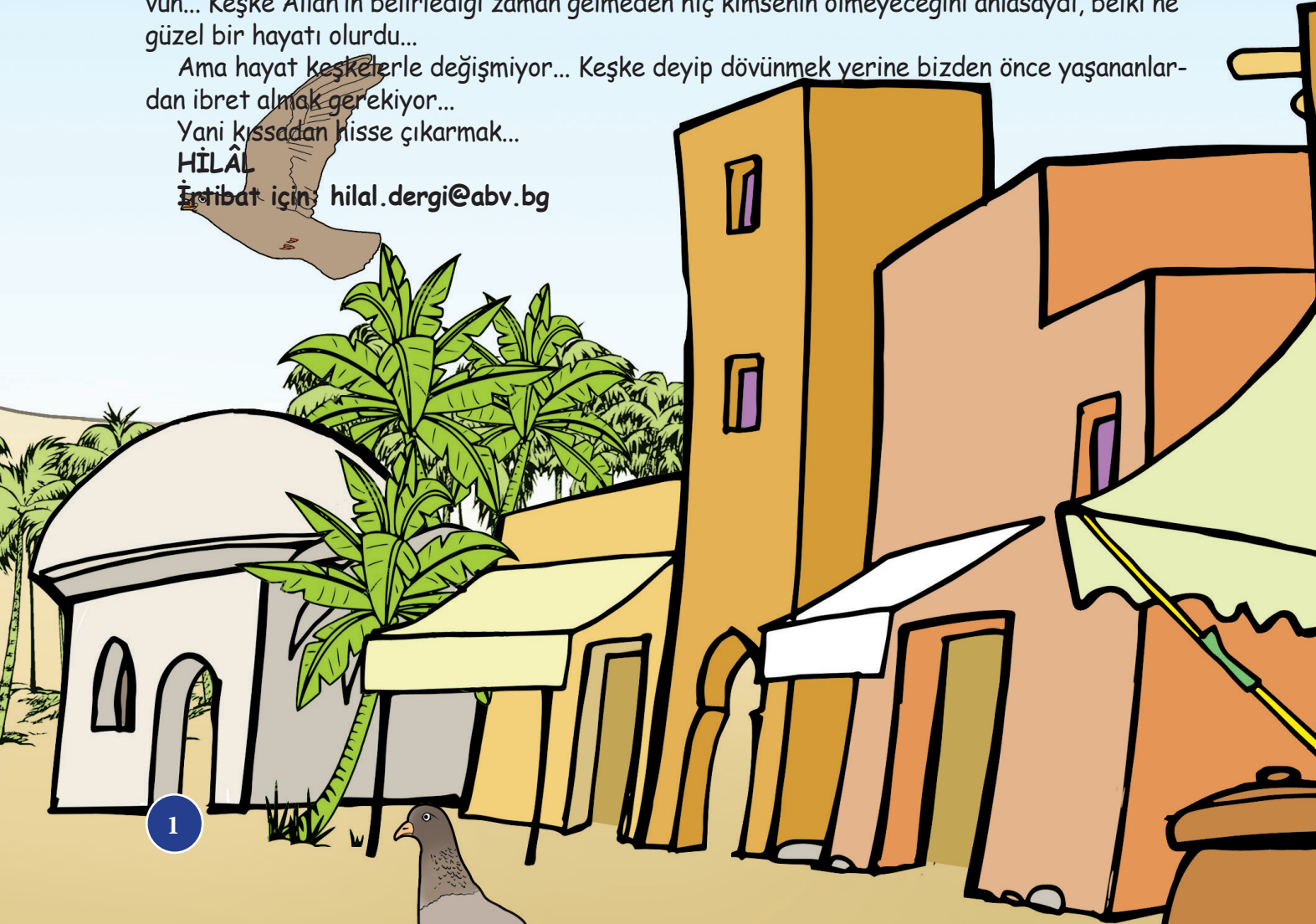
Ya Hazreti Musa'ya ne dersiniz? Kendisini herşeyden güçlü gösteren ve aslında gölgesinden korkan Firavun'un karabasanları... Musa'yı yok etmek için bir rüyanın etkisiyle korkudan titreyerek bütün yeni doğan çocukları öldüren azgın Firavun'u düşünün... Ve nihayetinde Musa'yı kendi dizinin dibinde, sarayında yetiştirip büyüten Firavun çıkıyor karşımıza... Acziyete bakar mısınız... Kendi sonunu adım adım ören Firavun... Keşke Allah'ın belirlediği zaman gelmeden hiç kimsenin ölmeyeceğini anlasaydı, belki ne güzel bir hayatı olurdu...

Ama hayat keşkeçlerle değişmiyor... Keşke deyip dövünmek yerine bizden önce yaşananlardan ibret almak gerekiyor...

Yani kıssadan hisse çıkarmak...

HİLÂL

İtibat için: hilal.dergi@abv.bg

MESCİD-İ AKSA'DAN GÖĞE ÇIKAN EFENDİMİZ

Kenan babasıyla birlikte ana haber bültenini izliyordu. O sırada televizyonda bir cami gördü. Caminin üstü kurşun kaplıydı. Yakınlarında da altın sarısı kubbesi olan başka bir cami vardı. Aynı altın gibiydi:

Kenan:

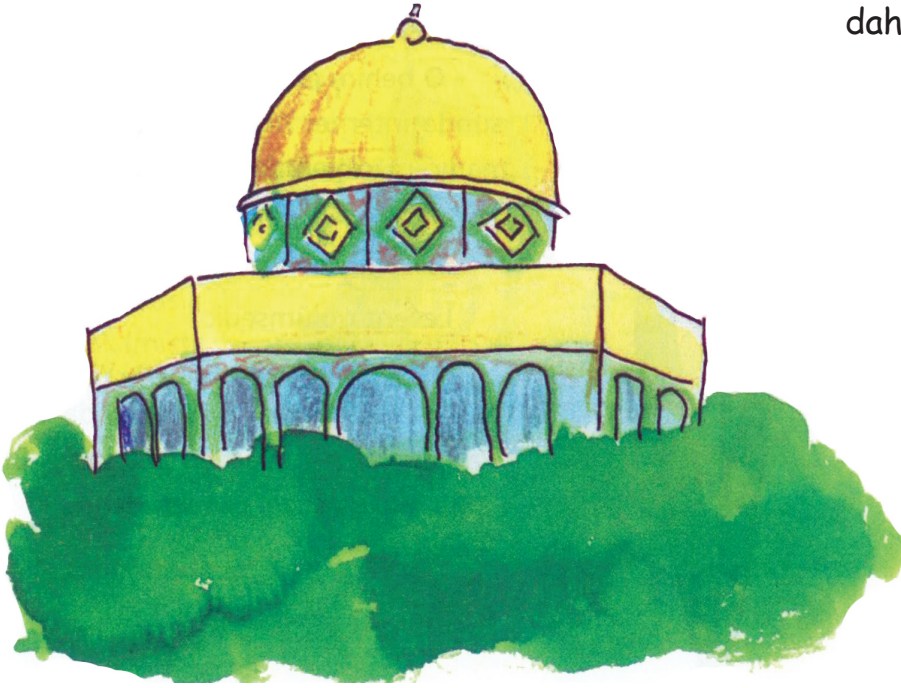
- Baba, bu ne ilginç bir cami böyle! Kurşun renkli kubbesi var.
- Evet oğlum öyle, burası Mescid-i Aksa.
- Mescid-i Aksa neresi baba?

Muhsin Bey televizyondaki bakışlarını, oğluna çevirdi:

- Mescid-i Aksa, bizim ilk kiblemizdir. Müslümanların kutsal bir camisidir Allah'tan emir gelene kadar Müslümanlar, Mescid-i Aksa'ya doğru namaz kılmışlar, daha sonra şimdiki kiblemiz olan Kâbe'ye yönelmişlerdir.

Mescid-i Aksa'nın bir özelliği dahavardır.

Peygamberimiz'in Mirac olayını biliyorsun. Efendimiz miraca çıkarken Allah tarafından ilk önce Mescid-i Aksa'ya getirilmiş, daha sonra buradan gökyüzüne çıkarılmıştır Mescid-i Aksa, Kudüs şehrinde yer alır.

Gözleri Açıldı

Rum asıllı olan Zinnîre, İslâm ile şereflenen câriyelerdendi. Ebû Cehil ona türlü işkenceler yapanlardandı. Müşrikler Zinnîre'yi, öldü sanılıncaya kadar dövüp işkence ediyorlardı. Yapılan işkenceler yüzünden Zinnîre'nin gözleri artık görmez olmuştu.

Ebu Cehil ve diğer müşrikler: "Gördün mü? Lât ve Uzzâ senin gözünü de kör etti!" dediler.

Zinnîre:

"Hayır! Vallahi, bu öyle değildir!

Lât ve Uzzâ, insana ne yarar verebilir ne de zarar.

Fakat bu, semavî bir durum. Benim Rab-bim gözümü geri vermeye kâdirdir!" dedi.

Zinnîre'nin bu konuşmasının ardından Allah Teâlâ gözlerini açınca, şaşkına dönen müşrikler ne diyeceklerini bilemediler. Sonunda, bu da olsa olsa Muhammed'in sihirlerindedir! diyerek gerçeği görmek istemediler.

Bir gün Ebu Cehil İslâm'ı kötülemek için şöyle dedi: "Muhammed'in izinden giden şu akılsızlara şaşmaz mısınız?! Onun getirdiği şey hayırlı ve faydalı olsaydı, biz ona uymakta bu akılsızlardan daha önce davranır ve kendilerini geçerdik. Zinnîre'nin doğruyu bulmakta bizi geçeceğini mi zannediyorsunuz?"

Cenâb-ı Hak bunun üzerine şu âyeti indirmiştir:

"İnkâr edenler müminler hakkında şöyle dediler: "Eğer o (Kur'ân) hayırlı bir şey olsaydı, şu insanlar ona inanmada bizi geçemezlerdi." Kendileri onunla (Kur'ân ile) hidayeti bulamayınca: "Bu, zaten eski bir yalandır, diyecekler." (el-Ahkâf, 11)

Zinnîre, bu zalimlerin işkencelerinden, Hz. Ebû Bekir'in kendisini satın alıp hürriyete kavuşturmasıyla kurtulmuştur.

Ecdadımızın Dilinden Atasözlerimiz

کیسی آرقداشندن بللیدر

نه دیمشله: بگا آرقداشگی سویله، سگا کیم اولدیغگی سویله یهیم. انسان سودیگنک یاننده اولق ایستر. سودیگی انسانلرله آرقداشلق یاپار. بگزر و اورتاق نقطه لری اولانلرله آرقداش اولور. طولایسیله آرقداشلر بربرلرینه بگزرلر. یگی آرقداش اولاجقسه ق ای سچیم یاپملی یز. چونکه فرقلی ده اولسه گز بر سوره صوگره آرقداشگزه بگزر سگز. او ای ایسه سز ده ای اولور سگز. فقط کوتو ایسه سز ده کوتو اولور سگز. آمان دقت.

KİŞİ ARKADAŞINDAN BELLİDİR

Ne demişler: Bana arkadaşını söyle, sana kim olduğumu söyleyeyim. İnsan sevdiğinin yanında olmak ister. Sevdiği insanlarla arkadaşlık yapar. Benzer ve ortak noktaları olanlarla arkadaş olur. Dolayısıyla arkadaşlar birbirlerine benzerler. Yani arkadaş olacaksak iyi seçim yapmalıyız. Çünkü farklı da olsanız bir süre sonra arkadaşınıza benzersiniz. O iyi ise siz de iyi olursunuz. Fakat kötü ise siz de kötü olursunuz. Aman dikkat.

bil-bul-çöz

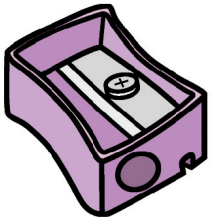
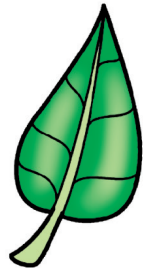
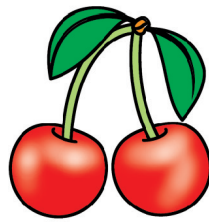
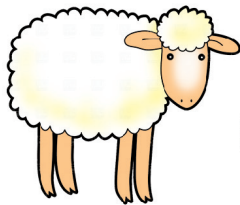

Arkadaşlar, iki resim arasındaki 7 farkı bulabilir misiniz?

Aşağıda karışık olarak yazılmış isimlerin doğrusunu yazarak, resimleriyle eşleştirebilir misiniz?

KARPAY ŞATIRLEMAK BAKAK RİKAZ OYKUN FELOTEN

İSA CEBECİ (1942)

Bereketli Dobruca toprağının "uşağı" olan eğitimci, yazar ve şair İsa Cebeci, 6 Mayıs 1942 tarihinde Kurtpınar (Tervel) belediyesinin Pirli Cami Mahalle (Glavantsi) köyünde dünyaya gelir. Köyünde aldığı ilk eğitimden sonra önce Hacıoğlu Pazarcığı (Dobriç) şehrinde Öğretmen Lisesinde, ardından Şumnu'daki Yüksek Pedagoji Enstitüsünde eğitim görür. Bununla yetinmeyip Sofya Üniversitesi Türkoloji bölümünde öğrenimine devam ederek 1974 yılında başarılı bir şekilde mezun olur.

Liseden mezun olur olmaz öğretmenliğe başlayan İsa Cebeci, Türk çocuklarına dillerini, kültürlerini ve kimliklerini öğretmeyi kendisine başlıca vazife olarak kabul eder. Ve 40 sene boyunca bu kutsal vazifeyi yerine getirir. Komünizm döneminin zorlu şartlarında doğduğu yörede 24 yıl öğretmenlik yapar. Ardından 1989 yılında göç etmek zorunda kalarak Türkiye'de, İstanbul ve Çorlu'da 16 yıl öğretmenlik yaparak ömrünü çocuklarla geçirir. Hâlen Çorlu'da yaşamakta olan büyüğümüz eğitim ve kültür çalışmalarına devam ediyor.

Daha lise yıllarında edebiyatla ilgilenmeye başlayan İsa Cebeci, biribirinden güzel şiir ve hikâyelere imza atar. Bir de güzel bir şekilde saz çalmayı öğrenerek müzik kabiliyetlerini de geliştirir. Ayrıca Bulgaristan Türklerinin dili, tarihi ve folkloru ile de ilgilenir.

İlk eserleri 1959 yılında Varna'da basılan Halk Davası gazetesinde yayınlanan İsa Cebeci, daha sonra Filiz ve Yeni Işık gazetelerinde ve Türkiye'de Türk Dili, Milli Eğitim, Türk Kültürü, Tuna, Rumeli gibi dergilerde şiir ve yazılarını bastırır.

Bu ilgisi ve uzun yıllar süren araştırmaları sonucunda Örneklerle Deliorman Türk Ağız Sözlüğü (2010) adlı köşetaşı eseri de yayınlanır. Yayınlanmış 7 eseri arasında çocuk şiirlerini içeren Çocuk ve Fidan (1997) ve Dağ Tepesinde Bulut (2012) adlı kitapları da var.

ANA CAN

Ay ana can ana can
Nasıl verdin bana can
Ben seni çok severim
Nasıl demem sana can.

Ayrılınca özlerim
Yolda kalır gözlerim
Sevgimi anlatmaya
Yetişmiyor sözlerim.

Çok tatlı bir anasın
Herkese can canasın
Seni üzdüğüm halde
Yine benden yanasın.

Ne biçim afacansın
Hep seni ister canım
Senin bulunduğun yer
Benim gerçek vatanım.

Çocuk

Yaşamak dediğin uzun bir koşu,
Öne geçmek istersen, durma, çocuk!
Ancak iyi koşan aşar yokuşu,
Vakti değerlendir, boş oturma, çocuk!

Her gün değil, her ân artır bilgini
Sakın okumakla kesme ilgini,
Olacaksan geleceğin bilgini,
Günlerini boşa savurma, çocuk!

Çiçek gibi sevgi dermek istersen,
Hayatın tadına ermek istersen,
Milletine hizmet vermek istersen,
Dalına tembellik kondurma, çocuk!

Yükselmeni ister annenle baban,
Belki sana engel olacak yaban,
Er geç meyvesini verecek çaban,
Kalbinde ümidi söndürme, çocuk!

Öyle çalış ki, güçlükler erisin,
Vatanını yenilikler bürüsün,
Sen yiğit bir milletin erisin,
Çalışma hırsını öldürme, çocuk!

MEYVE KURDU

Bahçe kelebeğinden çıkan o meyve kurdu,
Körpe elmayı delip tâ göbeğinde durdu.
- Burada yiyecek bol, asırlarca yaşarım,
Kuytadayım, rakipsizim, sizlere şaşarım!...
Deyip başladı önce çekirdek kemirmeye,
Lezzet dolu meyveden yedikçe semirmeye.
Olaylardan çok uzak, ilgisiz yaşardı,
Dışarıda gezene "salak" diye şaşardı.
Zavallı meyveciğe çok derin yara açtı,
İştahla kemirerek ölüm dehşeti saçtı.
Bağrı yanan elmacık günden güne sarardı,
Ne ağaçtan emdiği, ne güneş, su yarardı.
Güçsüz halle dalından düştü ve yuvarlandı,
İçeride kurt bunu adi sarsıntı sandı.
Gölgede yatan domuz: "Kismetim düştü!..." dedi,
Kurtlu elmayı alıp şapırdatarak yedi.
Ne kurdun böyle ölüm aklına gelirdi,
Ne de domuz, elmada kurt varlığını bilirdi.
Hazırcı, hodbin kurdun, giremeden yaşına,
Beklenmedik facia gelmiş idi başına...
Kapanıp kalırsanız bolluk içerisine,
Şüphesiz düşersiniz kurdun talihine.

... ..

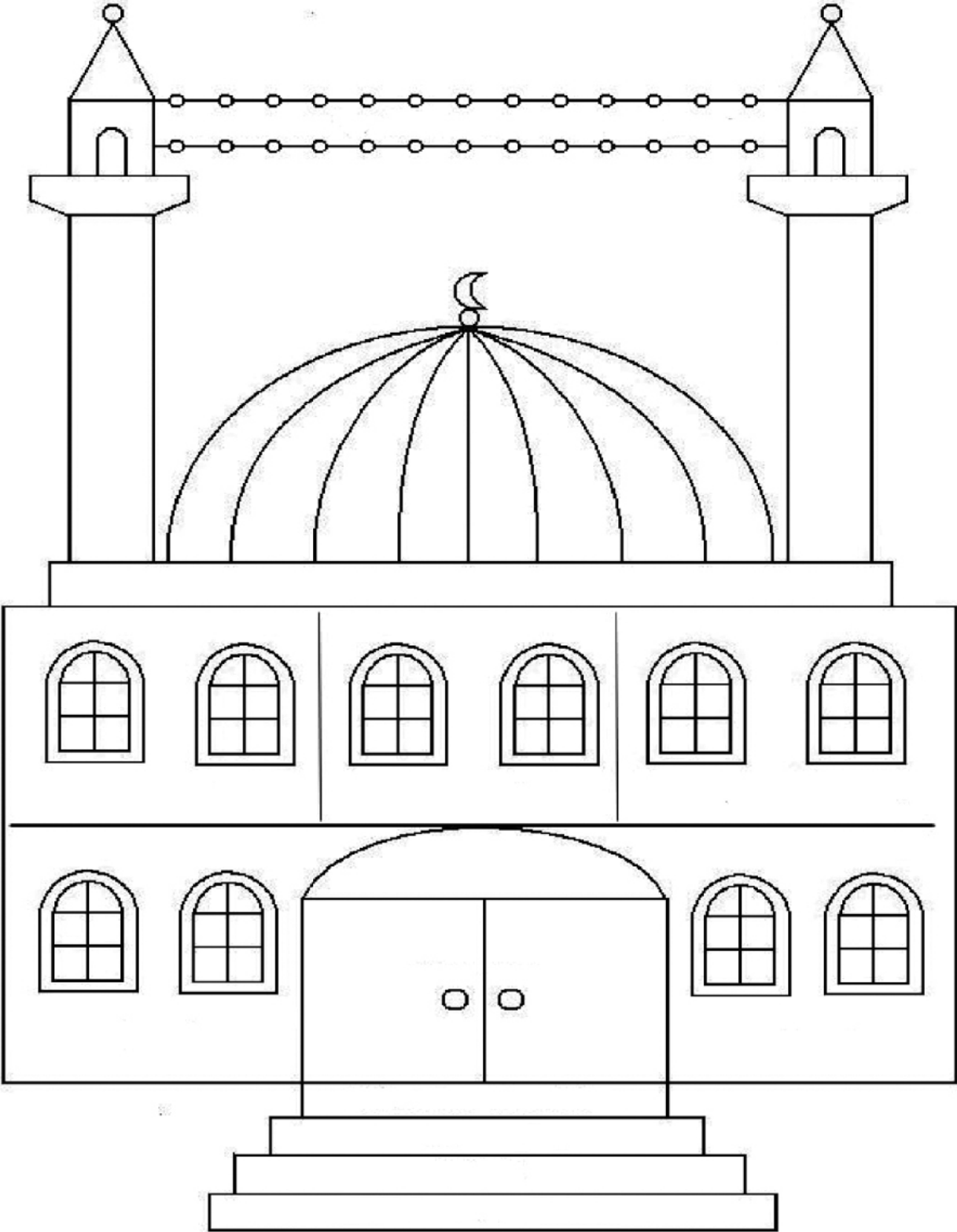
Ettiğini etmek yoktur derler ya,
Etme-bulma dünyasıdır bu dünya.

BOYAYALIM (CAMİ)

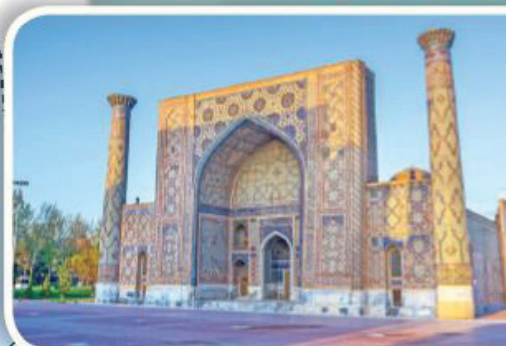

ОЦВЕТЕТЕ!

Медресето на Улуг бей
 В миналото Медресето на Улуг бей в гр. Самарканд, в което се изучавали астрономия, математика, философия и религия, е подготвило много учени. При медресето се намира Самаркандската обсерватория.

УЗБЕКИСТАН

Хайде, подгответе се за пътешествие! Колко много интересни и прекрасни места има! Този път тръгваме за Узбекистан - средноазиатската държава, в която живеят най-много хора от тюркски произход.

Салом! Мерхаба! Аз съм Ансар, а тя е Амина. Ние ще ви придружаваме. Хайде, заедно да откриваме!

Страната ни се намира по средата на Азия. Официалният ни език е узбекски. Пътуването до нашата столица Ташкент е около 6 часа със самолет.

Бухара

Един от най-важните центрове на страната ни е гр. Бухара, който е в Списъка на световното културно наследство на ЮНЕСКО.

Узбекски пилар

Пиларът от ориз е световноизвестното ни ястие, което се готви с месо, лук, моркови, масло и подправки.

Време е за игра

Хайде сега една игра, която прилича на вашата „Сляпа баба“. Тя се нарича „Мени таниб ол“! Играе се най-малко с четирима души, като очите на „бабата“ се връзват с кърпа.

Нан

При нас хлябът се нарича „нан“. Хлябът е много важен за нас. За него дори се пеят песни, казват се пословици и поговорки.

Кураш

Традиционният ни спорт се нарича „кураш“. Той има 3500-годишна история. Други популярни спортове са футбол и тенис.

МЕРИХ ДЕМИРАЛ

Мерих Демирал е професионален турски футболист, играещ в „Ювентус“. Той е първият турски футболист, играещ за отбора на „Ювентус“.

Роден е в гр. Карамюрсел, обл. Коджаели, на 5 март 1998 година. Баща му е първият човек, забелязал неговия футболен талант. Веднага след края на учебната година го записва в местната школа.

На 13-годишна възраст Мерих отива на проби във футболния клуб „Фенербахче“. Първоначално трениорите не го харесват, но трениорът му Хасан Йозерен дава още един шанс на младия талант. Една година след като става част от отбора на „Фенербахче“, Мерих губи майка си в тежка катастрофа. Този тежък момент от живота му го кара да преследва мечтите си и той започва да тренира все по-усърдно, за да ги осъществи.

Само на 16-годишна възраст печели място в отбора на 19-годишните младежи на „Фенербахче“ и в младежкия национален отбор по футбол на Турция. От „Фенербахче“ му предлагат професионален договор, първоначално с минимална заплата, но Мерих отхвърля предложението, като казва, че има по-големи цели.

През 2016 г. подписва договор с „Алканенсе“ и оттам преминава в „Спортинг Лисабон“. След това, през 2018 г., подписва договор с „Аланияспор“ и с играта си намира място в националния отбор по футбол на Турция за мъже. Благодарение на играта си за италианския „Сасуоло“ привлича вниманието на големи европейски клубове и на 5 юли 2019 г. подписва мечтания от него договор с „Ювентус“.

Съветът му към всички млади хора е да следват мечтите си независимо от обстоятелствата.

Сара ШАБАНОВА, София

ПАЛТОТО

Овчарят Ахмед ага беше изстрадал много. Загубил бе много неща през военните години. Жена му бе починала, а синът му – изчезнал безследно. След като загубил и работата си в града, се захванал с овчарлък в едно село. Веднъж, когато пасял овцете покрай пътя, видял да водят в града един болен младеж. Горкият младеж явно бил беден. Треперел в тънкото си палто, с което бил загърнат. Овчарят Ахмед ага съблякъл палтото си, което носел от години, и го облякъл на болния младеж.

Докато той, прегърбен и свит, чакал в коридора на болницата за преглед, чул някой да казва „тате“ и усетил, че този някой го докоснал, което много го учудило. Повдигнал главата си и го погледнал. Не можал да познае младия човек, който стоял пред него. Младият момък, който казал „тате“, също изпаднал в удивление и се извинил, казвайки:

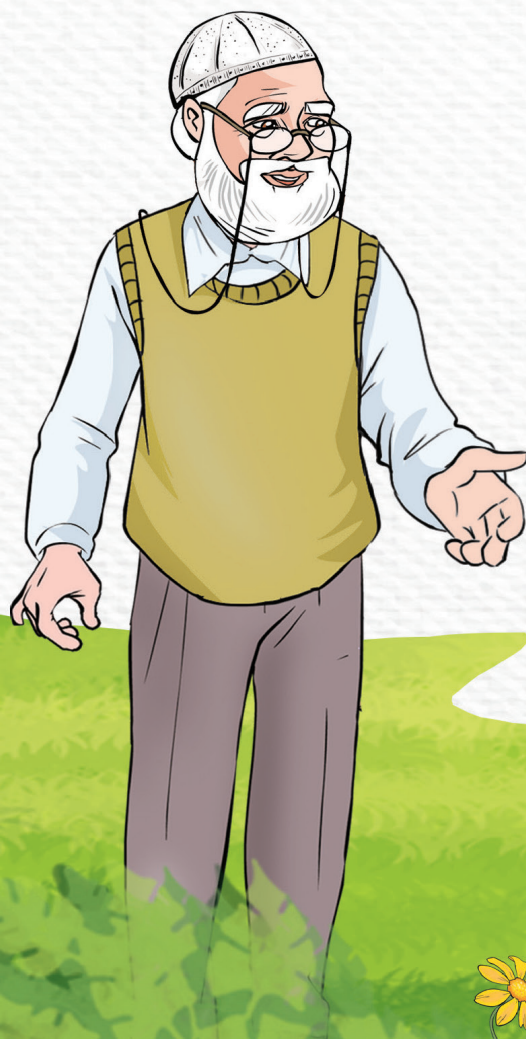
- Извинявайте! Палтото, което носите, прилича на палтото на баща ми, когато не съм виждал от години. И помислих, че сте баща ми!

Болният младеж го попитал за баща му – кой е, какъв е... След кратък разговор с младежа разбрал, че той е син на Ахмед ага. И му казал, че няма грешка – наистина палтото е на баща му. След като приключил медицинският преглед на болния младеж, той се върнал в селото заедно със санитаря – сина на овчаря Ахмед ага.

Колко смислен и верен е следният хадис на любимия ни Пейгамбер (с.а.с.):

إِنَّ الْحَسَنَةَ بِعَشْرٍ أَمْثَالِهَا
رواه البخاري

„Едно добро
се възнаграждава
десетократно“
(Бухари, Савм, 56).

ЕТИЧНИ ПРАВИЛА ПРИ ИГРА НА УЛИЦАТА, В УЧИЛИЩЕ И У ДОМА

Здравейте, малки приятели,
Който от вас обича да играе, нека си
вдигне ръката!

Разбира се, че аз няма да ви видя, но
съм сигурен, че всички вие ще вдигне-
те ръцете си...

Сигурен съм, защото всички ние,
малки и големи, обичаме да играем.
Пратеника на Аллах (с.а.с.) някога
също бил дете и той обичал да играе.
Също така обичал да е сред децата,
дори и след като пораснал, и когато
вече бил изпратен на хората като Пей-
гамбер. Затова и децата също го обича-
ли и се стараели да бъдат като него.

Ако и ние го обичаме и искаме да
бъдем като него, трябва да спазваме
някои етични правила, когато играем
на улицата, в училище или у дома:

- Преди всичко би било добре да
знаем, че играта с приятели е много
по-забавна, отколкото играта с компю-

тър, таблет или телефон.

- Каквото и да играем, не бива да се
сърдим едни на други, да се нагрубява-
ме с лоши думи, да се бием и нараня-
ваме.

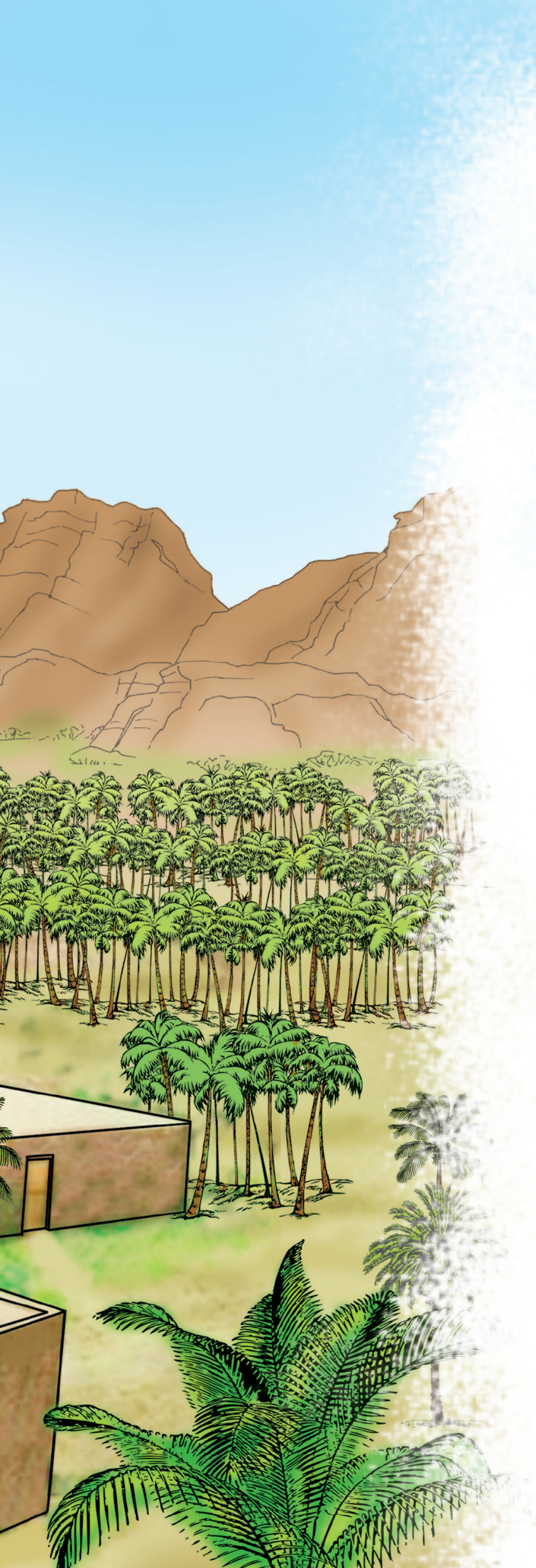
- Не бива да се лъжем дори по вре-
ме на игра, тъй като лъжата е много
лошо нещо и мюсюлманинът никога
не трябва да лъже.

- Не бива да правим пакости около
нас и да вредим на възрастните.

- Не трябва да играем с опасни неща
като огън, електрически ток и т.н., а
също и на опасни места - високи сгра-
ди, балкони, дълбоки реки, вирове и
язовири.

- Не бива да забравяме, че мюсюл-
манинът не вреди на никого и се пази
от вредите. Дори по време на игра...

- Затова трябва да избираме игрите,
които ни учат на ползотворни неща.
Хайде сега всички на игра!...

Ебу Джехил и езичниците около него й казаха: „Нà, видя ли? Идолите Лят и Узза те ослепиха!“

А Зиннире им отговори: „Не! Валлахи, не е така! Идолите Лят и Узза нито могат да помогнат с нещо, нито пък да навредят. Това е Божà работа. Моят Създател и Господар е в състояние да ми върне зрението!“

След изречените думи от устата на Зиннире Аллах Теаля й върна зрението, а езичниците бяха объркани, не знаеха какво да кажат. Накрая отново отвърнаха очи от истината, заявявайки, че и това е от магиите на Мухаммед!

Един ден, за да опетни исляма, Ебу Джехил каза: „Как не се удивлявате на тези безумци, които следват Мухаммед?! Ако онова, което той е донесъл, беше добро и полезно, ние щяхме да ги изпреварим и да го вземем преди тях. Нима мислите, че Зиннире ще ни изпревари при откриване на доброто?“

Във връзка с това Дженаб-и Аллах низпосла следния аят:

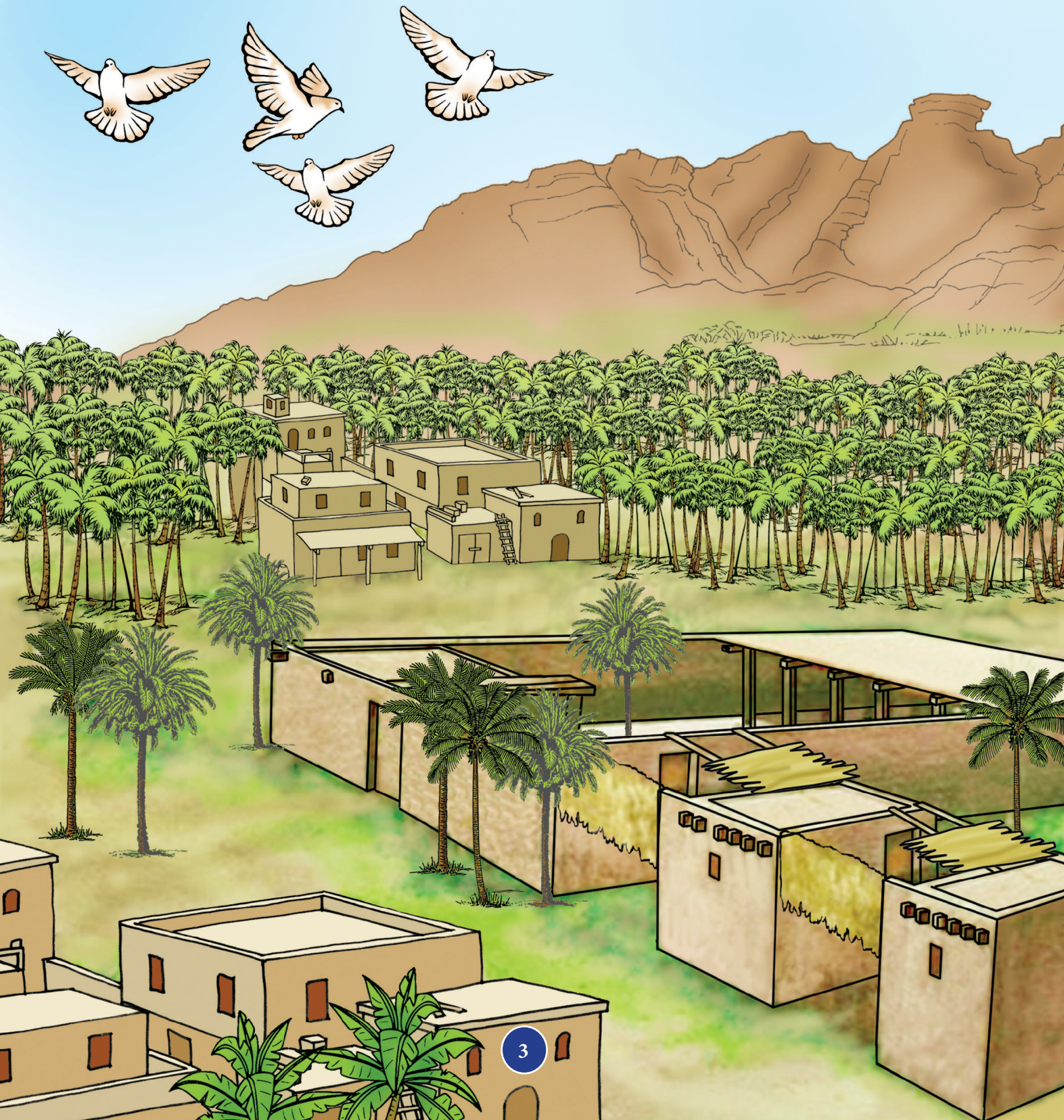
„Неверниците рекоха за вярващите: „Ако той беше добро нещо, нямаше да ни изпреварят към него“. И тъй като не пожелаха да се напътят чрез него, казват: „Той е стара лъжа“ (ел-Ахкаф, 46: 11).

Зиннире е спасена от ръцете на тези жестоки потисници, след като Хазрети Ебу Бекир изплатил сумата за нейното освобождаване от робство и й върнал свободата.

Вейсел Аккая

ОТВОРИХА Й СЕ ОЦИТЕ

Зиннире имаше византийски произход. Тя беше една от робините, приела ислямската религия. Затова Ебу Джехил я измъчваше много. Езичниците биеха Зиннире толкова, че в един момент я оставяха с мисълта, че е мъртва. От множеството мъчения очите на Зиннире вече ослепяха.

НАШИЯТ ЛЕЙГАМБЕР, КОЙТО СЕ ВЪЗНЕСЪЛ В НЕБЕСАТА ОТ МЕСДЖИД-И АКСА

Кенан гледаше по телевизията вечерните новини заедно с баща си. В новините се говореше за една джамия със сив, оловен купол, която беше в близост до друга джамия - с жълт като злато купол.

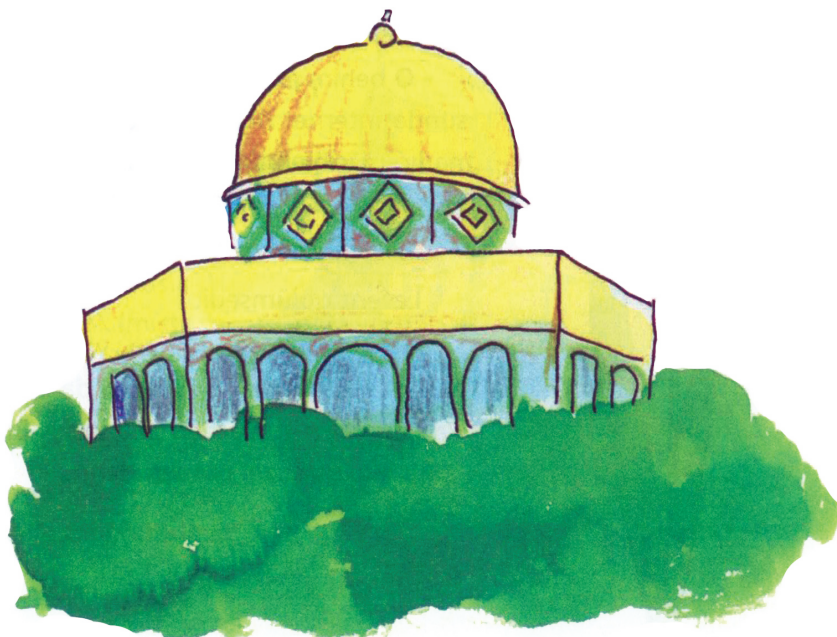
Кенан каза:

- Татко, колко интересна е тази джамия! Има сив купол!
- Да, сине, така е. Това е Месджид-и Акса.
- А къде се намира Месджид-и Акса, татко?

Мухсин бей отвърна поглед от телевизора и поглеждайки към сина си, отговори:

- Месджид-и Акса е нашето първо къбле. Тази джамия е свещена за нас. Първоначално по време на намаз мюсюлманите се обръщали в посока към Месджид-и Акса, докато Аллах низпослал заповед и вярващите се обърнали към сегашното къбле

- Кябе. Месджид-и Акса има още една важна особеност за нас. Нали знаеш за мираджа - възнесението на Пейгамбера (с.а.с.)? Преди Расулюллах (с.а.с.) да се възнесе в мирадж, той бил доведен от Аллах Теаля именно в Месджид-и Акса, а после оттам бил възнесен в небесата. Месджид-и Акса се намира в град Кудюс (Йерусалим), в днешната държава Палестина.

ДА СЕ ПОУЧИМ ОТ ПРЕЖИВЯНОТО

Селямун алейкум, приятели!

Нашата религия е прекрасна. Тя е единствената истинска религия. Ислямът мисли за доброто на човека. Използва различни методи, за да покаже и да убеди човека в прелестите на прекрасната ни религия. Защото е известно, че без да се разбере нещо, не може да се обикне, а без да се обикне нещо - няма да се последва.

Много е интересно, че Коранът използва различни примери, за да подтикне човека към размисъл. Замисляли ли сте понякога например защо Коранът ни дава за пример паяка? А какво ще кажете за примера с мухата? Хайде, нещо по-голямо да е - да речем, слона... Нали всички знаем наизуст сура Фил? Защо се разказва за този слон?

Заедно с това Аллах ни подтиква към размисъл, представяйки интересни сцени от живота на пейгамберите. Примерно това, което се е случило между Хазрети Адем и шейтана... Нехайната постъпка на човека, горчивите плодове от неспазването на обещанието и т.н.

А какво ще кажете за кораба на Хазрети Нух? За качилите се в него и за тези, които не са могли... Значи качването в кораба на спасението не е било свързано с това да си син или жена на някого или пък да си много силен, или остроумен...

Хвърлянето на Хазрети Юсуф в кладенеца... Спасяването му... Вкарването му в затвора... Спасението от затвора и управляването на Египет... Живот като приказка, преживявания като на филм... Но всичко това са реално преживени неща, изпълнени с поуки! В тези разкази виждаме жалкото състояние на завидящия човек, изключителните мигове, породени от привързаността към Аллах, печалбите от това да бъдеш добър и праведен...

А какво ще кажете за Хазрети Муса? За кошмарите на Фараона, който се представя за всемогъщ, а всъщност се плаши от сянката си... Помислете за изродилия се Фараон, който трепери от страх под влиянието на съня си и се залавя да унищожи всяко новородено дете, за да властва вечно... Но не! Появява се Муса, който израства в ръцете на Фараона, в неговия дворец... Вижте каква безпомощност... Фараонът, който плитка по плитка плете своя край... Де да беше разбрал, че никой не ще умре, докато не дойде предписаното от Аллах време... Може би животът му щеше да бъде прекрасен...

Но животът не се променя с тъжкания, с „де да...“ и „ако бях...“. Затова, вместо да се тъжкам и да се бием по колената, да се поучим от преживяното преди нас!

Да си извадим поуки от разказите...

ХИЛЯЛ

За връзка: hilal.dergi@abv.bg

Слънце

